

CROMWELL, MINN.

Haloo Selma-täti.— Tämä on ensi kerta kun kirjoitan Toverittareen.

Minä olen kahdeksantoista vuoden vanha. Minä kulen koulua, ja olen kuudennessa luokassa. Ilma täällä on ollut hyvin kylmä ja on jo satanut vähän luntakin.

Meitä ei ole kun malli koululle. Minulla on kaksi siskoa ja yksi veli, mutta hänkin on viety Iowan harjoitus leirille. Kesäkin on hyvin lopussa, ja talvikin pian tulee. Sitte taas saa mennä kirkkalle laskemaan.

Minä toivotan hauskaa syksyä kaikille isoille ja pienille Toverittaren lukijoille, ja Selma-tädille, Toverinudella. TYVNE PAANANEN.

FORT BRAGG, CAL.

Terveisiä Selma-tädille ja kaikille Toverittaren lukijoille.

Meillä koululapsilla on nyt vapaa viikko täällä Fort Braggissa kun opettajien pitää mennä Ukihiin, jossa heillä on tutkinto.

Minulla on ollut hauskaa täällä vapaaviikolla, olen leikkinyt naapurien lasten kanssa, sekä lukenut kirjoja.

Kyllä siitä on hyötyä että me lapset osamme suomenkieltä lukea, sillä meidän vanhemmilla on paljon suomenkielisiä kirjoja, joissa selostetaan työväen asemaa ja sen toimintavertailuuksia.

Olen juuri loppuun lukenut Emile Zolan kirjoittaman teoksen "Totuus." Siinä kerrotaan Markus oli myöskin koulun opettaja, joka opetti lapsille todellista totuutta ja kasvatti heistä totuuden edestä taistelijoita.

Kyllä nykyajan koulut ovat paljon jäljessä Markuksen koulua.

Olen lukenut muitakin Zolan kirjoittamia teoksia, muun muassa "Kivihillen Kalvajät."

Me lapset kun kasvamme isoiksi, niin me jatkamme nykyisten työläisten taistelua. Siksi on tällaiset kirjat kuin "Kivihillen Kalvajät," joissa kerrotaan lakkotaisteluista meille hyväksi opiksi. Koulukaapas lapset, meidän opettaja täällä sanoo että "On pieni Jumala joka sanoo että "Peskää kätenne". Se onkin hyvä, että on Jumala joka ohjaisi meitä puhtauteen sillä me pyrimmekin siihen, sillä likaisuudesta sanotaan syntyvän paljon tunteja.

Mitä te muut lapset ajattelette siitä liikkuvissa kuvissa käymisestä? Olen aina tietänyt ja kuulut, että ne ovat työläisten puitteita, vaan on ole hyönteinen mennä niihin siihen asti kuin Sanna Kannasto oli täällä luonolmassa ja saoi, että tietoinen työläinen ei koskaan viihdy siellä eikä siellä tarvitsisi käydä kuin kerran vuodessa jos haluaa. Mitä mahtakaan isommat ja tietoisemmat ihmiset tuntea kun menevät niihin.

Toverittaren toimittaja Selma-täti näkyy poistuvan Toverittaren toimittajan virasta. Hän on täyttänyt toimensa oikein hyvin. Hän poistussaan ei mitään vie mennisään, joten Toveritar tulee olemaan yhtä hyvä kuin ennenkin, jos me vaan kaikki työskentelemme yhtä hyvin kuin ennenkin.

Toivomme, että me saisimme hyvän ja väsymättömän toimittajan, joka meitä lapsia osaisi ohjata kuten Selma-täti.

Toivon kaikille Toverittaren lukijoille hauskaa syksyä.

VILHO H. JYLHX.

Se mitä Sanna Kannasto sanoi liikkuvista kuvista on paikallaan **enemistään** nähden. Mutta liikkuvakuvataide on hyödyllinen keksintö — erinomainen opia ja kehityksen ja tietoisuuden levittämiskäsitte, kunhan sitä vaan siihen tarkoitukseen käytetään. Pitäisi hommata niin, että kunnat ja kaupungit käyttäisivät liikkuv

viakuvia yleishyödyllisiin tarkoituksiin.

Nykyisellään olen on liikkuvissa kuvissa vaan joskus jotain opettavasta. Ja on joskus jotain työväenasiainkin edistävää kuten on esim. **Mooney juttu**, koko oikeuden käynti ja se miten kapitalistit yrittävät tekosyillä saattaa työväenjärjestäjät kuolemaan tuomitukseksi, näytetään liikkuvissa kuvissa.

Joskus saa liikkuvissa kuvissa nähdä myöskin muinais-historiallisia kappaleita. Mutta pahinta on se, että sisäänpääsy rahat menevät yksityisille teatterien runnaajille. Työläisten pitäisi enemmän hommata omia liikkuvakuvia näytelmillään. — Selma-täti.

BLACKBERRY, MINN.

Haloo Selma-täti.— Tämä on ensikerta kun kirjoitan lasten osastoon. Olen kolmentoista vuoden vanha. Olen kuudennessa luokassa kansakoulussa. Opettajani nimi on Mr. Holte.

Ilma käypli kylmäksi täällä. Lehdet poissa muuttuvat moniväriseksi. Velljelläni on valokuvakone ja hän ottaa valokuvia.

MARY CARLSON.

Raha-arre jään alla

(Kirj. K. P.—nen.)

Jatkoa toukok. 29 p. numer. Viides luku.

Aurinko oli jo alkanut kevättyötään ja väikeä oli päästä sinne aarteen luo. Mutta he menivät kuitenkin. He näkivät kaikkien menevän pitkin rautaa lahden toiselle puolelle. Mutta he halusivat kuitenkin saada sen kymmenpennisen jään alta. Se olisi ollut heille todellinen raha-are sillä he eivät saaneet penejä, kuten Amerikan lapset tapoivat saada senttejä. He saivat yhden pennin monien kyykausten takaa ja se oli merkki-päivä heidän elämässään.

Jää rutisi kovin heidän allaan. Kaisa ensimmäisenä säikähti.

"Kuulehan! Jospa se on vaan paholainen joka tahtoo meidät hukuttaa viekottelee jälle. Mennään pois."

"Älä joutavia! Kun näinkin pitkälle olemme kerran tulleet tahdomme käydä perillä. Tule tule vaan! Mutta Kaisa kulta kaikki jäljet lumisista seinistä on kadonneet. Näetkös ne on sulaneet pois. Mitenkä voimme nyt löytää sen aarrepaikan?"

"Älä huolehdi," virkkoi Kaisa, mhohtaen äskeiset vastaväitteet. "Näetks tuo tumma suuri pilkku tuolla kaukana se on se kuusi jonka ehkä satuit näkemään ennemmin. Minä, näet, arvelin että lumen sulattua voisimme kadottaa sen aarre paikan ja mittasin kuusesta aarre paikalle päin välimatkan askelillani. Nyt kun pääsemme kuusen luo niin sitten on meidän kuljettava 63 askelta siitä, juuri kohti tuota sairaalarakennusta tuolla vastakkaisella rannalla."

Kaisa oli niin innostunut että

asteli reippaana eteenpäin ystävönsä edellä, mhoittaen kokonaan äskeisen pelkonsa. Ida sanoi:

"Mitä me ostamme sillä kymmenellä pennillä sitten?" "Mönelaista olemme aikoneet ostaa, mutta päätimme kait viimeksi, että ostamme kauppiin pääsiäiskuvan äidille, tai jos saamme niin pienen sokeri munan sitten," vastasi Kaisa.

He olivat jo kulkeneet aivan keski lahdelle ja nyt seisoiivat erään suuren lohkeaman edessä. He kumartuivat uteliaina katsomaan. Niin paksu oli jää ja lohkeanut niin suoran ylhäältä alas aivan kuin olisi sen joku leikannut. He tunnustivat jäätä eihän se

rutissut noin pienten tyttöjen alla. Nyt vasta he huomasiivat, että heidän jalkansa olivat märät. Eikä ihme, olihan jään päällä vettä vaikka he eivät olleet ottaneet sitä huomioonnsa ennen. Nyt he olivat jo sen makavan kuusen luona ja alkoivat mittailemaan matkaa. Kaisa oli tarkoin painanut mieleensä kuinka ja mme päin hän seiso silloin kun oli kuusen luona.

"Kas näin! Mähän sentään. Tuo sairaala rakennus jääpi liierään suuren lohkeaman edessä. an paljon vasempaan. Kääntykäämme kas noin."

Nyt he läksivät kulkemaan suoraan 63 askelta. Nyt he olivat kuin olisi sen joku leikannut. He olivat siis oikealla paikalla. He

(Jatkua seuraavalla sivulla)

NYT AIKUISET KILPAILUUN Toverittaren levittämiseksi

Lapset ovat suorittaneet osansa ennen koulun menoaan. Lukekaa mitä Butten Muori esittää tässä alempana, ja sitte ilmoittautkaa kilpailijaksi. Kaikki ovat kelvollisia, niin miehet kun naisetkin, nuoret ja vanhat, kaikki toluhuun.

En tiedä vielä miten on lasen Toverittaren tilaus kilpailu onnistunut, toivon että se on mennyt tyydyttävään hyvin. Nyt olen päättänyt hommata kilpailun täysi kasvuisten keskuuteen ja hyvällä menestyksellä. Siihen saa ottaa osaa ukot, akat, työt ja pojat. Siltä kai tuleekin sitte oikein porho kilpailut, vai miten. Palkintoja tulee jakamaan puolesta ni kaksi. Ensimmäinen palkinto on marttyyri kuoleman kohdanneen toverimme Frank H. Littlen muistokuva. Komea käsimaalaus kirjoitettu suomeksi isoilla kultaisilla kirjaimilla varustettu kolmella eri kuvalla yhdessä. Näkyy kokonaisuudessaan kamalasti raadeltu ruumiinsa, toisesa lepiä komeassa arkussaan, kolmannessa on hän elävänä ollessaan. Kuva on harvinaisen muisto joten teidän toverit ja toverittaret kannattaa uhrata dollari Toverittaren vuosi tilauksesta. Olemme ollut kolme kuuta lakossa tällaisessa kylässä jossa peruna keitto maksaa 50 senttiä. Olen tämän ajan ansainnut per-

heeni elatuksen pesolaitoksesta ettel olisi tarvinnut mennä uniolta apua pyytämään kun on paljon isoja perheitä avustettavana. Ja siitä huolimatta uhrasin 5 dollaria Toverittaren hyväksi jonka tuo F. H. L. muistokuva maksoi. Ja nyt tulen sen lahjottamaan teille toverit kelle vaan, jotka ottavat valvakeen kerätä tilauksia Toverittarelle. Olkaa hyvä ja tilatkaa Toveritar ja usikaa tilauksenne ennen kuin edellinen tilaus kerkkää katkeamaan. Toinen palkinto on Malmi kivi sisältää kuparia, hopeaa, lyijyä ja valkosta rautaa. Komea kivi. Se on muisto Speculator kaivannon 26 tasanteelta. Paikalla jossa makasi kasottain työläis toveriemme ruumiita sen kamalan Speculator kaivannon onnettomuuden aikana, joten kumpikin palkinto edustaa leipätaistelua ja verta osatoveriemme työläisten verta. Joo uhratkaa nyt dollari Toverittaren tilauksesta. Minä uhraisin Toverittaremme eteen vaikka siemen peruunanikin, joskos sitte yhden dollarin.

Kuten ylläolevasta näette, on ehdotus sellainen että jokaisen olisi se otettava huomioon ja ryhdyttävä toimeen. Yksityiset, jotka ette kilpailuun ryhdy, tilatkaa TOVERITAR ITSELLENNE JA TUTTAVILLENNE ja ne kellä on tilaisuutta ryhtyä hankkimaan tilauksia, voivat leikata allaolevan lipun ja lähettää sen TOVERITTAREN KONTTORIIN. Kilpailusta ei anneta muita kun nämä luvut palkinnot ja niitten lisäksi on kukin kilpailija oikeutettu piddättämään itselleen 20 prosenttia dollarista, paitsi Suomen tilauksista, joista on vaan 10 prosenttia.

(Jrteilekattava)

Toverittara Konttori,
Box 99, Astoria, Ore.
Ottaen Muorin kehotuksen huomioon, ryhdyin yhdeksi kilpailijaksi Toverittaren levittämiseksi. Lähetetään kulttikirja osotteella:
Nimi
Osote
Kilpailu kestää Jouluk. 2 päivän litaan, 1917.